

A Monomeles Protodikeio Rethimnis (Görögország) által 2008. április 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Georgios Lagoudakis kontra Kentro Anoiiktis Prostasias Ilikiomenon Dimou Rethimnis

(C-162/08. sz. ügy)

(2008/C 171/32)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Monomeles Protodikeio Rethimnis

Az alapeljárás felei

Felperes: Georgios Lagoudakis

Alperes: Kentro Anoiiktis Prostasias Ilikiomenon Dimou Rethimnis

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 1999.7.28., 42. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 3. kötet 368. o.) szerves részét képező, az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakaszát és 8. szakaszának 1. és 3. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a közösségi jog nem teszi lehetővé a tagállamok számára, az e keretmegállapodás alkalmazására történő hivatkozással való indokolással, hogy intézkedéseket fogadjanak el, amikor: a) a nemzeti jogrendben már az irányelv hatálybalépését megelőzően léteznek a keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontja szerinti egyenértékű jogszabályok, és b) amikor a keretmegállapodás végrehajtásaként elfogadott intézkedésekkel csökken a határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalók védelmének általános szintje a nemzeti jogrendben.
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén, a határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalók védelmének csökkentése nem több és egymást követő, hanem egyetlen és egységes határozott idejű munkaszerződés esetén, amelynek tárgya valójában nem átmeneti, előre nem látott, sürgős, hanem „állandó és tartós” szükségleteknek a munkavállaló általi kielégítése, kapcsolódik-e a szóban forgó keretmegállapodás és az irányelv alkalmazásához, és – következésképpen – a védelem e csökkentése tiltott-e vagy megengedett a közösségi jog szempontjából.
- 3) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén, amennyiben a nemzeti jogban az 1999/70/EK irányelv hatálybalépésének időpontjában hatályban vannak az ezen irányelv szerves részét képező, a határozott idejű munkavégzésről szóló keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontja szerinti olyan egyenrangú jogszabályok, mint a szóban forgó 2112/1920. sz. törvény 8. §-ának (3) bekezdése, a határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalók védelme általános szintje nem megengedett csökkentésének minősül-e, a keretmegállapodás 8. szakasza 1. és 3. pontjai értelmében, a nemzeti

jogban a keretmegállapodásra történő hivatkozással való indokolással elfogadott olyan jogszabályi intézkedés, mint az alapügyben szóban forgó, a 164/2004. sz. elnöki rendelet 11. §-a:

a) amennyiben a hivatkozott keretmegállapodás végrehajtására irányuló jogszabályi intézkedés hatályába csak határozott idejű munkaszerződések és –viszonyok tartoznak, és nem tartoznak bele azon szerződéses munkavállalók, akik (nem többszörös és nem egymást követő) egyetlen és egységes határozott idejű munkaszerződést kötöttek a munkáltató „állandó és tartós” szükségleteinek a munkavállaló által történő kielégítése céljából, azon eseteket is beleértve, amikor a munkavállaló csak egyetlen egységes munkaszerződést kötött, amelynek tárgya valójában nem átmeneti, előre nem látott, sürgős, hanem „állandó és tartós” szükségletek kielégítése;

b) amennyiben a szóban forgó, a keretmegállapodás végrehajtására irányuló jogszabályi intézkedés a határozott idejű munkaszerződéssel rendelkező munkavállalók védelme és a keretmegállapodás szerinti viaszélések megelőzése céljából, jogkövetkezményként előírja a határozott idejű munkaszerződések határozatlan idejű szerződésekévé történő minősítését, beálló hatállyal (*ex nunc*), míg a korábban hatályos egyenrangú jogszabályok a határozott idejű munkaszerződések határozatlan idejűvé történő minősítését az eredeti szerződések megkötésének időpontjától írják elő (*ex tunc*).

- 4) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén, amennyiben a nemzeti jogban az 1999/70/EK irányelv hatálybalépésének időpontjában hatályban vannak az ezen irányelv szerves részét képező, a határozott idejű munkavégzésről szóló keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontja szerinti olyan egyenrangú jogszabályok, mint a szóban forgó 2112/1920. sz. törvény 8. §-ának (3) bekezdése, a határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalók védelme általános szintje nem megengedett csökkentésének minősül-e, a keretmegállapodás 8. szakasza 1. és 3. pontjai értelmében, a görög jogalkotó azon választása az irányelv görög jogba történő átültetésének vonatkozásában, miszerint egyfelől kizárja a szóban forgó 164/2004. sz. elnöki rendelet által nyújtott védelemből a hivatkozott visszaélések olyan eseteit, amikor a munkavállaló csak egyetlen és egységes határozott idejű munkaszerződést kötött, amelynek tárgya azonban a valóságban a nem átmeneti, rendkívüli vagy sürgős, hanem „állandó és tartós” szükségletek kielégítésére irányuló szolgáltatásoknak a munkavállaló általi nyújtása, másfelől pedig elmulasztja olyan hasonló, a konkrét esetre vonatkozó és hatékony rendelkezés elfogadását, amely valamilyen joghatást írna elő a munkavállalóknak e sajátos visszaéléssel szembeni védelme vonatkozásában, a görög jogrend általános munkajogában állandó jelleggel előírt védelem kiegészítéseként, valamennyi, semmis munkaszerződés alapján történt munkavégzés vonatkozásában, függetlenül attól, hogy megvalósult-e a keretmegállapodás szerinti visszaélés, és amely magában foglalja, hogy a munkavállaló követelheti a munkadíj és a végkielégítés

megfizetését, attól a tényről függetlenül, hogy érvényes vagy érvénytelen munkaszerződés alapján végzett-e munkát, figyelemmel arra a tényre, hogy:

- a) a munkadíj és a végkielégítés kifizetésének kötelezettségét a nemzeti jog bármely munkaviszony esetében előírja, és nem kifejezetten a keretmegállapodás szerinti visszaélések ellen irányul, és
 - b) a korábban hatályos egyenrangú jogszabályok alkalmazásának jogkövetkezménye az (egyetlen és egységes) határozott idejű munkaszerződések határozatlan idejű szerződéseként történő elismerése.
- 5) Az előző kérdésekre adott igenlő válasz esetén, a nemzeti bíróság a nemzeti jognak az 1999/70/EK irányelv fényében történő értelmezése során köteles-e mellőzni az ezen irányelvvel összeegyeztethetetlen, a keretmegállapodásra történő hivatkozással való indokolással elfogadott jogszabályi intézkedésekben szereplő olyan rendelkezéseket, ami azonban a határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalók általános védelme szintjének csökkentését okozza a nemzeti jogban, mint a 164/2004. sz. elnöki rendeletben szereplő rendelkezések, amelyek hallgatólagosan és közvetett módon, ugyanakkor egyértelműen kizárják a védelmet az olyan visszaélések esetén, amikor a munkavállaló csak egyetlen és egységes határozott idejű munkaszerződést kötött, amelynek tárgya azonban a valóságban a nem átmeneti, rendkívüli vagy sürgős, hanem „állandó és tartós” szükségletek kielégítésére irányuló szolgáltatásoknak a munkavállaló általi nyújtása, és e rendelkezések helyett az irányelv hatálybalépését megelőzően hatályos egyenrangú nemzeti intézkedésben szereplő rendelkezéseket rendelkezéseket – mint például a 2112/1920. sz. törvény 8. §-ának (3) bekezdésében szereplőket – kell-e alkalmaznia.
- 6) Amennyiben a nemzeti bíróság valamely határozott idejű munkavégzésről szóló ügyben alkalmazhatónak minősítene egy olyan rendelkezést (a jelen esetben a 2112/1920. sz. törvény 8. §-ának (3) bekezdését), amely az 1999/70/EK irányelv szerves részét képező, a határozott idejű munkavégzésről szóló keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontja szerinti egyenrangú jogszabálynak minősül, és az e rendelkezés alapján történt azon megállapítás, hogy valamely munkaszerződés megkötése – legyen ez akár csak egyetlen – határozott időre történt, a nyújtott szolgáltatás természetével, fajtájával és jellemzőivel kapcsolatos objektív indokok nélkül annak elismerését jelenti, hogy e szerződés határozatlan idejű szerződés:
- a) összeegyeztethető-e a közösségi joggal a nemzeti jognak a nemzeti bíróság általi olyan értelmezése és alkalmazása, miszerint minden esetben a határozott idejű szerződés megkötése objektív indokának minősül az a tény, hogy megkötésének jogi alapjául idényjellegű, időszakos, átmeneti vagy kiegészítő jellegű szociális szükségletek kielégítésére irányuló határozott idejű munkaszerződéssel történő foglalkoztatásról szóló rendelkezést (a jelen esetben a 2527/1997. sz. törvény rendelkezéseit), akkor is, ha a kielégített szükségletek állandóak és tartósak;
 - b) összeegyeztethető-e a közösségi joggal a nemzeti jognak a nemzeti bíróság általi olyan értelmezése és alkalmazása, miszerint egy olyan rendelkezést, amely tiltja a közszektorban a határozott idejű munkaszerződések határozatlan

idejű munkaszerződéseké történő átalakítását, úgy kell értelmezni, hogy a közszektorban minden esetben feltétlenül tiltott a határozott idejű munkaszerződés határozatlan idejű munkaszerződéssé történő átalakítása, akkor is, ha e szerződést visszaélészerűen kötötték határozott időre, mivel a kielégített szükségletek állandóak és tartósak, és a nemzeti bíróságnak nincs lehetősége ilyen esetben arra, hogy megállapítsa a vitatott munkaviszony valódi jellegét és ezt helyesen határozatlan idejű szerződésnek minősítse; vagy pedig ez a tilalom csak azon határozott idejű munkaszerződésekre vonatkozik, amelyeket ténylegesen átmeneti, előre nem látott, sürgős vagy hasonló szükségletek kielégítése céljából kötöttek, és nem azon esetekre is, amikor e szerződéseket valójában állandó és tartós szükségletek kielégítése céljából kötöttek.

A Monomeles Protodikeio Rethimnis (Görögország) által 2008. április 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Dimitrios G. Ladakis, Andreas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofokis E. Mastorakis kontra Dimos Geropotamou

(C-163/08. sz. ügy)

(2008/C 171/33)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Monomeles Protodikeio Rethimnis

Az alapeljárás felei

Felperes: Dimitrios G. Ladakis, Andreas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofokis E. Mastorakis

Alperes: Dimos Geropotamou

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 1999.7.28., 42. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 3. kötet 368. o.) szerves részét képező, az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakaszát és 8. szakaszának 1. és 3. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a közösségi jog nem teszi lehetővé a tagállamok számára, az e keretmegállapodás alkalmazására történő hivatkozással való indokolással, hogy intézkedéseket fogadjanak el, amikor: a) a nemzeti jogrendben már az irányelv hatálybalépését megelőzően léteznek a keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontja szerinti egyenértékű jogszabályok, és b) amikor a keretmegállapodás végrehajtásaként elfogadott intézkedésekkel csökken a határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalók védelmének általános szintje a nemzeti jogrendben.